

[JEDYNORZĘDZTWO *sb n*

jedynorzędtwo, jedynorzędźstwo.

e oraz oba o prawdopodobnie jasne.

sg N jedynorzędtwo. ◇ A jedynorzędźstwo.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.: jedynorzędtwo.

Absolutna władza panującego: Iedynorzędtwo najlepsze. SkarKaz 212a marg.

Szereg: »monarchija abo jedynorzędźstwo«: Y chciał [Zbawiciel] áby kościół ie⁶⁰ ten obyczaj rządzenia miał/ ktory iełt nalepzy ze wżytkich: to iełt/ Monárchią ábo Iedynorzędźstwo/ áby ieden/ á nie dwa áni trzy/ nád wżytką iego czeladką ftárzym był SkarKaz 212a (Linde).

Synonimy: jednowładność, jednowładztwo, monarchija.

Cf JEDNORZĘDŹTWO